

[Socialministeren.]

børn under 14 år ramt af traktorulykker, 2 af dem døde. I 1957 blev 8 børn under 14 år ramt af traktorulykker, og 3 døde. Så kan man jo trøste sig med, at antallet af ulykkestilfælde er gået ned; men antallet af dræbte børn er gået op, og jeg spørger: hvor store skal tallene være, for at man her skal gribe ind? Jeg må tilstå, at for mit vedkommende er det tilstrækkeligt, at ét barn lemlæstes, eller at ét barn dræbes, så jeg vil dog mene, at vi her må tilstræbe en ændring, således at børns kørsel med traktor simpelt hen afskaffes.

H. K. Sørensen: Jeg ville blot gerne rette en nuance i den højtærede socialministers referat af mine bemærkninger.

Den højtærede socialminister mente, at jeg var reserveret over for optræningen, og kom i den anledning ind på at forsikre mig om, at der på dette område var og fremover kunne blive et meget fortrinligt samarbejde mellem arbejdere og arbejdsgivere og de pågældende statslige eller andre institutioner. Ja, det ved jeg meget vel; jeg mener også, at jeg fik mine bemærkninger formet på en sådan måde, at det fremgik, at jeg med hensyn til selve spørgsmålet optræning ikke var spor i tvivl om, at det var fortrinligt for de enkelte invalider, at denne optræning fandt sted. Naturligvis er det det; det er mig også velbekendt, at der eksisterer et sådant arbejde, og at der navnlig eksisterer en stor forhåbning om, at dette arbejde må føre til og har ført til store resultater. Det er på dette punkt, jeg direkte har udtrykt tvivl om, hvorvidt det er så forfærdelig store resultater, der er nået. Det er nemlig sådan, at i samarbejdet mellem arbejderne og arbejdsgiverne om dette formål har arbejderne langt den tungeste lod, langt den sværeste opgave; det er forholdsvist let for en arbejdsgiver at gå med til, at en revalideret anbringes på en plads, der måske kan blive nogenlunde indrettet til ham; men det er reelt langt sværere for hans arbejdskammerater at indstille sig derpå. Der er intet odiøst deri; det er noget, der vel kan forstås af dem, der færdes på en arbejdsplads til daglig. Men det er bl. a. af den grund, jeg stiller mig noget tvivlende over for, om man kan nå så farlig store resultater gennem denne optræning, og det

er derfor, jeg står tvivlende over for — jeg tillader mig at citere den højtærede socialministeres fremsættelse — :

„at udgifterne ved optræningen antagelig vil opvejes af besparelse af udgifter til dagpenge“.

Det tror jeg trænger til bevis; det bevis kan ikke føres fra denne talerstol; det kan kun føres i praksis. Jeg ville ønske, at dette måtte blive til virkelighed.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne udtale min glæde over ministerens velvilje med hensyn til karensdagene, idet ministeren jo udtalte, at han så med sympati på tanken om at komme ned under de 6 karensdage, som findes i den gældende lov. Jeg håber, det under udvalgsforhandlingerne må føre til, at vi kan komme helt af med de 6 karensdage.

I anledning af ministerens udtalelser om det ulykkelige i, at så mange børn i den seneste tid er kommet til skade eller blevet dræbt ved traktorkørsel, vil jeg gerne sige følgende: vi har i min gruppe været indstillet på at fremkomme med et forslag til ændring af arbejderbeskyttelsesloven for at få gennemført et forbud mod børns adgang til at køre med traktor. Men efter ministerens udtalelser her i dag, som jeg var meget glad for at høre, fordi de viser, at ministeren har sin opmærksomhed henvendt på det spørgsmål, vil jeg gerne rette den opfordring til den højtærede minister og til regeringen, at de i den nærmeste tid fremsætter forslag til ændring af arbejderbeskyttelsesloven, som det jo angår, om forbud mod børns kørsel med traktorer. Jeg er ganske enig med ministeren i, at man ikke her fra det høje ting roligt kan se på det, vi har oplevet gennem den seneste tid, at mange børn er blevet dræbt ved sådan uforsvarlig kørsel med traktorer.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlem hr. H. K. Sørensen uddybede sine bemærkninger om revalidering, og det tager jeg naturligvis til efterretning. Naturligvis vil der melde sig vanskeligheder under et revalideringsarbejde, også ved genplacering i erhvervslivet, vanskeligheder både fra arbejder- og arbejdsgiverside. Men jeg ville unægtelig sætte svært pris på, om der ikke blot eksisterede en reserveret indstilling